

Ungfólk tráa eftir at arbeiða sum gøtusóparar

Orð og myndir:
Dagný Joensen

Í góðveðrinum í vikuni hitti Sosíalúrín tvær gentur, sum vóru so hepnar, at tær høvdu fingið arbeiði sum gøtusóparar í Havn.

Hetta hevur áður helst verið arbeiði, sum dreingir hava søkt, men her sum á so mongum øðrum økjum, fylgjast gentur og dreingir, í royndini at forvinna

sær nøkur oyru í summarfrítíðini.

Eyðvør Rasmussen gongur í 9. flokki í Kommunuskúlanum og Eydna Jensen gongur í 9. flokki í Eysturskúlanum. Tær eru vinkonur og grannar, og hava fingið í bði at arbeiða sum gøtusóparar í summar.

— Hetta dámar okkum

væl, og vit hava eisini fingið loyvi at arbeiða sum hjálparfólk, tá asfaltering kemur fyrri, siga tær báðar Eyðbjørg og Eydna.

Eydna og Eyðbjørg skulu arbeiða fullan dag sum gøtusóparar. Tær fara annars at ganga í skúla eitt ár afturat, men ætla sær síðan til Danmarkar at ganga í skúla

eitt ár. Síðan fara tær at taka stóðu til hvørja útbúgving tær fara at fáa sær.

Stórur eftirspurningur

Tað hevur rættuliga verið eftirspurningur eftir at sleppa at arbeiða hjá kommununi í Havn í ár.

Hetta eru ikki umsóknir sum eru komnar í seinastuni, nú summarfrítíðin stendur fyrri durum. — nei, tey ungu frá 13–14 ára aldri og upp til 19 ár, hava havt umsóknir liggjandi frá januar mánaða og fram til 1. juni í ár. Tey stórv, sum ung-fólk kunnu fáa hjá kommununi er at virka sum gøtusóparar og sum hjálparar, tá asfalteringin fer fram.

Olivur Dam, skrivstovu-maður hjá arbeiðsfor-

monnum í Tórshavnar Kommununi, sigur, at so nógv ung-fólk søkja um arbeiði, at teir undanfarnu árinu hava verið noyddir at «kvotera» arbeiðið soleiðis, at einstaklingurin fær eina viku at ráða yvir, og so hevur arbeiðið verið givið yvir til tann næsta á umsóknarlistanum.

Enn er ikki greitt

hvussu nógv fólk er brúkt fyrri í ár, men plagar hetta at vera í tíðarskeiðnum juni, juli og fram til ólav-søkuna, tá serliga nógv er at gera hjá gøtusóparunum.

Í lön fær ung-fólkíð um tað er 14–15 ár 50 pst. av fullari tímaløn. 15–16 ár 75 pst. og 17 ára gomul fáa fulla tímaløn.

Friðarligt upp undir Norðoyarstevnuna

Á Politistøðini í Klaksvík er lögreglan við at gera seg klára til Norðoyarstevnuna. Tveir politistar úr Havn eru komnir norður at hjálpa til, so møguleiki er at ganga skiftivakt teir dagarnar, stevnan er.

Vanligt er, at nógv fólk kemur til Klaksvíkar á Norðoyarstevnu. Hetta er fyrsta stevna á árinum, og tí er ungdomurin og itróttar-fólkíð áhugað at mæta til dystin fús.

Vakthavandi á Politistøðini í Klaksvík sigur, at tað hevur verið friðarligt upp undir Norðoyarstevnuna — bert eitt litið innbrot í Kappróð-arnestinum í kioskin, har 300 krónur vórðu stolnar.

Klaksvíksvegur parkeringsøki

Í mai mánaða byrjaðu eisini klaksvíkingar at stríðast við parker-

ingsbøtur. Tá bleiv Klaksvíksvegur frá Posthúsinum og út á Sjúkrahúsið, parkeringsøki.

Vakthavandi sigur, at hetta hevur verið ómetaliga gagnligt fyrri ferðsluna, tí hetta vegastrekið frammanundan var sannur ferðslutøppur. Vegurin er so smalur og bílar stóðu parkeraðir alla staðni.

Vakthavandi sigur, at fólk flest hava fingið nógv parkeringsbøtur í byrjanini, men at hetta nú er við at koma í rættlag, tí fólk hevur vant seg ógvuliga skjótt til nýggju parkeringskipanina.

— Tey, sum hava fingið bøtur, hava ikki verið misnøgd kortini, tí øll her kunnu ásanna, at hetta er nakað av tí besta, sum býráðið hevur gjørt, sigur vakthavandi á Politistøðini í Klaksvík.

Bygdafólk í Havnargøtum

Hóskvöldið um sjei tíðina, hendi eitt ferðsluóhapp í J. Paturssonargøtu á horninum við Grønlandsveg.

Óhappið hendi, tá ein

bíur kom koyrandi oman eftir Grønlandsveg og koyrdi beint út í J. Paturssonargøtu — uttan at steða á ella kanna ferðsluna har.

Ein bíur kom koyr-

andi heimeftir frá Vesturkirkjuni og móti ferðsluljósum, men har var einki at gera, bílarnir rendu saman, og stórus materiellur skaði hendi, tó at eingin mannaskaði stóðst av hesum.

Vakthavandi á Politigarðinum í Havn sigur, at tað tianverri hendir fleiri ferðir um vikuna, at bygda-fólk koma til Havnar í bili, og ikki duga ferðslureglurnar ella at skyna á ferðsluskeltunum.

— Oftast eru fólk sum koma av bygd til Havnar við bili, ógvuliga varin, og tí hendir ikki so nógv, um bert tey eru varin.

Hvat kann gerast við hetta? — Tað er bert eitt at gera. Bílforarar á bygd skulu lesa ferðslulógina og duga at skilja skeltini. Hetta eru øll fólk pliktað til — eisini bygda-fólk, sigur vakthavandi.

Fleirtónað horn

Fyrirráttina varð ein bílforari tikin, sum koyrdi í bili við fleirtónaðum horni. Hann brúkti hornið á náttartíð og hetta fekk Politistøðin fráboðan um. Teir tóku bilhornið frá eiganarum.

Fleirtónaða hornið var av slíkum slag, sum kann samanberast við ljóðið sum brandbílur og ambulansur nýta, og tí er hetta ikki loyvt. Tó er loyvt at hava fleirtónað bilhorn, men tá skulu allir tónararnir láta í senn, sigur Vakthavandi á Politigarðinum í Havn.

Dag.

Ein kvøða og tækk til Hotel Føroyar

Áðrenn hitt nýggja Hotel Føroyar alment varð latið upp, vóru fyrst pensiónistar og síðan brekað boðið at gista, og annars verða gestir har, uttan at gjalda eitt oyra fyrri tað. Hetta serliga tiltakið var sera væl umhugað og ikki er ov nógv sagt, at tað vóru ógloymandi latur fyrri øll, sum við vóru. Plássið varð avmarkað vegna tess at húsið als ikki var liðugt, men tó, alt fall sera væl í lag.

Hann, ið hetta skrivur, var við til báðar samkomurnar, og er hetta orsøkin til hesa takkarkvøðu.

Pensiónistarnir, 32 í tali, vóru ávíkavist úr Klaksvík, Tórshavn, Vágum og norðaru helvt av Suðuroynni. Øll vóru vit helst meira og minni spent um, hvussu hetta fór at laga seg. Men alt fall so serliga væl í lag.

Blíðskapur og gestabliðni kom okkum á mæti longu í tüninum áðrenn vit settu fótin inn um gáttina. Stjórar og starvsfólk tóku hjartaliga móti okkum, og fylgdu okkum á verilsini har vit skuldu sova næstu tvær næturnar. Hetta var ikki eiti á. Vit kendu okkum væl beinanvegin og her á verilsinum væntaði einki.

Gott skriviborð við telefon, sum vit fritt kundu nýta. Tvær góðar sengur við vovnum seingjar-teppum, vovin í Føroyum og úr føroyskari ull. Tær vøkru gardinurnar vóru eisini vovnar her á landi og úr landsins tilfari, seyðauill. Men her var mangt annað, t.d. rúmlig sofa, stólar, stórt og gott

baðirúm við nýggjastu útgerð. Harumframt var stórt klæðnaskáp bæði til at hanga og leggja í. Stutt sagt eitt trýstjórna hotell-rúm.

Annars skal ikki verða røtt um sjálvt húsið her, tað er jú so nógv bæði skrivað og talað um tað fyrr. Men húsið sjálvt hvussu gott tað enn er, er bert karmurin. Tað sum setur liv og dám á vil altíð verða fólkíð, sum har virkar.

Her haldi eg meg kunna talað fyrri øll. — Stórri blíðskap og hjálpssemi finnur ein ikki undir hvørjum steini. Hóast húsið sum sagt ikki var liðugt og ein rendi seg í arbeiðsfólk alla staðni, so var einki til hindurs fyrri gestunum, og ikki at tala um, bæði stjórnarnir tóku sær altíð væl av gestunum og góvu sær góða tíð, ikki minst við borðið, hóast teir iva-leyst høvdu alt ov mikið um oyruni.

Maturin var nakað fyrri seg, bæði nógvur og góður og hartil sera vælsmakandi. Satt at siga varð veitsludámur við hvørt borðhald, og har varð bæði talað og sungið.

Leiðslan hevði eisini syrgt fyrri undirhaldi bæði til álvara og gamans. Pensiónistarnir vóru eitt skifti saman við bispinum Eivindi Vilhelm, og saman við teim brekaðu var so Axel Tørgarð prestur eitt skifti. Marius Johannesen var til báðar samkomurnar og helt fyrilestrar.

Hitt skemtiliga tóku ávíkavist Lina Larsen og Oliver Næs sær av, og harumframt vóru eisini góðir

skemtarar millum gestinar. Um báðar samkomurnar kann sigast at tær vóru glæsiligar, og eg eri visur í, at um fremmandur hoyrdi allan veitslurómin, vildi hann forsvarið at innafyrri vóru pensiónistar ella brekað fólk.

Báðar ferðir varð farið uppá gólv áðrenn fólk fóru til songar millum klokkan 11 og 12 á kvøldi.

Stundir voru eisini til hjá báðum flokkum hvør sær at talað saman um felags áhugamál.

Men alt fær ein enda og soleiðis varð eisini við hesum báðum veitslunum. Men bæði flokkar vóru takksamir og vælnøgdir tá i vit segdu farvel og tækk aftaná middag ávíkavist hin 27. og 28. april. Ja, nógv vóru tey, sum segdu — vit koma skjótt aftur.

Álagt varð honum, ið hetta skrivur, at bera eina tækk fram í bløðunum bæði frá Teim brekaðu og frá pensiónistunum. Hetta verður her gjørt við gleði, tí eg veit at eg havi øll tey luttakandi aftanfyrri meg.

Hjartans tækk og bestu kvøður til nevnd, stjórar og alt starvsfólkíð á Hotel Føroyum. Eingin nevndur og eingin gloyndur. Teir dagarnir, vit vóru gestir tykkara vóru ógloymandi og vilja liva í minni okkara. Har gott fólk er kemur gott fólk til.

Vit eru sannførd um at fyrri Hotel Føroyar er livið lagað.

Vegna fyrstu innboðnu gestir tykkara.

Jøhs. Ravnsfjall